

גליון 478
שנה י' תשפ"א

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

עליונים, עליונים, גוזר אני על אלה
שמחזיקים עצמם לעליונים

מסופר: בדרכו לירושלים, פגש רבי יהושע ערבי אחד שהלך עם בנו, ויהודי אחד הלך לפניו, ראה רבי יהושע את הערבי לוחש לבנו ושמע אותו אומר לו: הנה יהודי מגואל לפנינו, אדוניו מאס בו, גש אליו ולכלך אותו, חושבים הם היהודים שמזרע קדושים ועליונים הם, אך לנו ידוע שהם משועבדים לשבעים אומות העולם, יכול אתה לגשת אליו בני ולירוק בוקנו שבע פעמים.

הלך הנער ואחו בוקנו של היהודי, כעס רבי יהושע, נשא עיניו למרום ואמר: עליונים, עליונים, גוזר אני על אלה שמחזיקים עצמם לעליונים, מתפארים בעצמם ולועגים לעם ישראל, לרדת למטה. ועוד לפני שסיים רבי יהושע את דבריו, פתחה הארץ את פיה ונבלעו הערבי ובנו בתוך האדמה.

(זוהר הקדוש ח"ב י"ז א)

פרשת השבוע

מהעשיר, מה עשה? בא בתפלת שחרית וישב מולו, וכשהגיע העשיר לפסוק "פתח את ירך" ופתח את ידיו, קפץ אותו עני ועמד לפני העשיר ופתח שתי ידיו לקבל ממנו צדקה. בראות העשיר את העני שידיו פתוחות, הבין שכדאי לו עתה לתת צדקה, שאם הוא לא יתן אזי גם בשמים לא יתנו לו שפע בפתחת ידו, ותיכף אמר לבנו שישב לידו, שיתן לעני שתי פרוטות נחושת, אולם העני אמר לו שאם יתן פרוטות של נחושת גם בשמים יתנו לו מתנה גרועה של נחושת. כששמע כך העשיר אמר לבנו שיתן לו שני דגרים של כסף, ואז אמר לו העני שגם מהשמים יתנו לו מתנה בינונית. ובלית ברירה, הוכרח העשיר לתת לו שני דיגרי זהב.

וזה שאמר הכתוב "כי פתח תפתח את ירך" בלשון כפול, דהיינו שאתה תפתח ירך לפני השם יתברך לקבל השפע, כמו שתפתח את ירך, שאם תפתח את ירך לתת לו מתנה חשובה, אז גם אתה תפתח ירך לפני השם יתברך לקבל שפע מרובה.

(עוד יוסף חי)

כי פתח תפתח את ירך לו (ט"ו - ח') מעשה בעשיר גדול שהיה ירא שמים, אבל היה קמצן מאד שלא היה נותן אפילו פרוטה לעני, ומרוב קמצנותו לא היה נושא בכיסו מטבעות של נחושת ושל כסף, אלא רק של זהב, כדי שאם יפגוש אותו עני בשוק או בבית הכנסת לבקש צדקה, יאמר שאין לו כסף בחיקו. והיה עני אחד מנסה לבקש ממנו צדקה ולא הצליח, והוא הבין שהוא אינו לוקח בכיסו אלא רק מטבעות של זהב, ודבר כזה חשוב אינו מסוגל לבקש ממנו.

והנה העני היה מביט בעשיר בבית הכנסת, וראה שכאשר מגיע לפסוק "פתח את ירך" היה מאריך הרבה, ופתח שתי ידיו כלפי השמים, שאל העני את ידידו של העשיר שהיה יושב ליד העשיר את סיבת הדבר, ואמר לו שהעשיר בתחילת ימיו היה עני, ושמע מחכם אחד שאם מכוונים בפסוק זה זוכים לעושר, וכן עשה והתעשר, וכך ממשיך הוא לעשות בכל יום ויום.

כששמע העני דברים אלו, נתחכם ואמר בלבו איך יקח שני דיגרי זהב

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 8:10 ת"א: 8:12 ר"ת: 8:45

פרשת ראה

זמני כניסת השבת

ירושלים: 6:56 ת"א: 7:11

אם ירצה השם יתברך

אצל הרה"ק רבי שניאור זלמן "בעל התניא" זיע"א היה חסיד בשם ר' יחזקאל, חסיד זה היה בעל הבית בעמיו ואמיד בזכות כמה עסקים קטנים שעשה עם פריץ המחוז באיזור מגוריו. הוא קיבל את זכות החכירה של בית המרוח, אסמי התבואה ותחנת הקמח המקומית. בין לבין גם שלח ידו בעסקים שונים מן הצד שהכניסו לכיסו עוד כמה רובלים. מדי פעם היה ר' יחזקאל נוסע לליאזנא, אל מקום משכנו של בעל התניא, שומע מאמרי חסידות, נכנס ליחידות, מתחוק ומתעצם באמונתו, וחוזר לביתו. יום אחד ניגש אליו הפריץ, הניח יד כבדה על כתפו, מעשה ידידות ואמר: "הן ידידים וותיקים אנחנו. יודע אתה שמוזה שנים רבות אני נוטה לך חסד, ומחכיר לך את רכוש". ר' יחזקאל החסיד נענע בראשו. הוא הבין כי אין אלו אלא דברי הקדמה לקראת ההמשך, ולבו החסיר פעימה. המשך דבריו של הפריץ אכן לא איחרו להגיע: "זקוק אני להלוואה דחופה", הוסיף, "ומוכן אני להחזירו לך בריבית של 15 אחוז".

הביט ר' יחזקאל בפריץ, מנענע בראשו לאות הבנה. הוא חש כי הפריץ לא מותיר בידו ברירה, ורק ציפה בלב הולם לשמוע את גובה סכום ההלוואה הנדרשת. הפריץ חכך בדעתו, ואז פלט במהירות: "זקוק אני לחמישים אלף רובל טבין ותקילין, למשך שנה." לבו של החסיד קפא באימה. מעולם לא החזיק בידו סכום דמיוני שכזה, ר' יחזקאל חיך במבוכה: "מאיפה אוכל להשיג סכום עתק שכזה?" שאל, "מעולם לא ראיתי הון עתק שכזה". "אה", חבט הפריץ על כתפו בידידות מעושה, "הן יש לך חברים יהודים, והם יוכלו להלוות לך בקלות סכום שכזה. הרי עשירים אתם היהודים." הפריץ רכן לעבר אוזנו והמתיק סוד: "אגלה לך את סודי. אני זקוק לכסף זה כדי לשלם לממשלת הצאר ירום הודו לקראת העלאה במעמדי. בקרוב צפוי אני להיות אחד הפקידים הבכירים בפטרבורג הבירה. במעמדי הזה אהיה בעל השפעה, ואוכל להטיב עמכם היהודים.

כשראה ר' יחזקאל כי ברירה רבה לא נותרה בידו, מיהר לנסוע אל רבו, כדי לשמוע את דבריו ולקבל עצתו. להפתעתו השיב לו הרבי בחיוב, והורה לו לקחת הלוואות מפה ומשם, ולהלוות לפריץ את הסכום הנדרש. כעת ידע ר' יחזקאל כי הדברים נתונים בידיים בטוחות, ואם זכה לקבל את ברכתו של הרבי, הרי לבו יכול להיות שקט ורגוע. הוא מיהר לכמה נגידיים שהכיר, חלקם עשו עמו עסקים, והלווה את הסכום הנדרש עבור הפריץ. זה האחרון חתם לו על שטר הלוואה, עם התחייבות להחזיר את סכום הכסף עד תום שנה, בתוספת 15 אחוז ריבית, כפי המובטח. י"א חודשים חלפו מאז ניתנה ההלוואה. ושלושים של המלווים החלו להגיע לר' יחזקאל להזכירו כי בעוד שלושים יום עליו להחזיר את סכום ההלוואה. "אל דאגה", שלח להם ר' יחזקאל בחזרה, "אדאג לשלם לך את כל הסכום במועד שנקבע." ר' יחזקאל שעקב כל העת אחר הנעשה עם הפריץ, ידע כי זה מכבר העלווה בדרגה, כפי שסיפר, וכיום הוא אחד הפקידים הבכירים בפטרבורג הבירה, בממלכתו של הצאר, ובעל השפעה על מלינוי אורחיה של רוסיה הגדולה. "איש כזה בוודאי לא יתקשה להחזיר את ההלוואה העצומה שנטל", הרבה לעצמו ר' יחזקאל ברגיעת הנפש.

ימים אחדים לפני מועד הפירעון, יצא ר' יחזקאל לפטרבורג הבירה, שם התעתד לפגוש את מיועדו מלפנים ולקבל את כספו בחזרה. כשהגיע למקום הנכון, ביקש ממוכירתו לקבוע לו פגישה עם הפקיד, ומסר לה את שמו ומקום מגוריו. כעבור רגעים אחדים שבה אליו

והורתה לו להמתין עד שיקרא אל חדרו של הפקיד. שעות ארוכות המתין ר' יחזקאל לפגישה. ובשלב מסויים הבחין בו יוצא מלשכתו ופוסע במהירות בפרוודור. הוא רצה לקום ולגשת אליו, אך הפקיד פסע במהירות רבה, מבלי שים לב אליו. ר' יחזקאל תהה האם עשה עצמו כמי שאינו רואהו, או שמא נחפו לדרכו או טרוד היה בהרהוריו, עד שלא שם לבו אליו. שעה קלה לאחר מכן, ניגשו אליו לפתע שני חיילים גברתנים, חמורי סבר, ושאלוהו לשמו. כשהשיב להם, הורו לו לבוא עמם. בטרם הספיק לפצות את פיו כבלו את ידיו ונטלוהו עמם אל מרתפי הבניין. מלבד בירור שמו, לא החליפו אף לא מילה, ולא טרחו להסביר לו על מה ומדוע נאסר. כשניסה לזעוק וזעקת הצלה, קיבל מהלומה גסה על פניו, כך הבין עד מהרה כי קולו כקול קורא במדבר, ויפה לו השתיקה בעת הזאת.

למחרת, השכם בבוקר, פתחו שלושה חיילים את דלת תאו, ובכח הוורע הוטח לתוך העגלה השחורה. הוא נשא את ראשו מרצפת העגלה המוזהמת בבוץ, וראה לחרדתו חבורת פושעים ורוצחים, אנשי דלא מעלי, אשר די היה בסבר פניהם המגושם כדי להטיל אימה. דלת העגלה הוגפה אחריה, כאשר מבחוץ עמדו ארבעה שומרים, בארבעת פינות העגלה, חמושים בחרבות וסכינים. העגלה יצאה לדרך, לדרך לא נודעת, כאשר שני סוסים פוסעים לאיטם, מובילים אחריהם את חבורת הפושעים והחיילים. רק לאחר ימים ארוכים של נסיעה, נודע לר' יחזקאל, כמו לשאר הפושעים, כי העגלה עושה דרכה לסיביר, שם עתידים לשבצם במחנות לעבודת פרך. רק לאחר חמישה שבועות הגיעו סוף סוף לסיביר. כבר נדמה היה לו שיפה עבודת הפרך בסיביר מאשר טלטולי הדרך המרפטים את הגוף ומטלטלים את הנפש עד זיבולא בתרייתא. סוף סוף עצרה העגלה, וכולם הצטוו לרדת בשורה עורפית. הקצין שניצב בפניהם בבגדיו ההדורים, הקרין סמכות ויהירות. ניכר היה כי הנו בעל דרגה בכירה. הוא החל לקרוא בשמותם בזה אחר זה, ולאחר שווידיא כי כולם נמצאים, אכן חתם על מסמך קבלת "הבעלות" על האסירים. האסירים הובלו על ידי החיילים אל משרדי הממשלה המקומיים, שם נקבע לכל אחד מקום עבודה ומקום לינה למשך שנות המאסר הבאות.

גם ר' יחזקאל עמד בשורה והמתין לתורו. יהודי צנום וחלש היה, ועל כן הגויים הפושעים דחקו אותו ממקומו, והקדימו אותו, בחשבם כי כל המקדים יוכה במקום טוב יותר. שעות ארוכות אפוא עמד מושפל ונדכא בהמתנה לתורו. כשזוה סוף סוף הגיע, הורו לו כי הפקידים סיימו את עבודתם להיום, ורק למחרת בבוקר יקבל סידור למקום עבודה ולינה. כל אותו לילה נותר ר' יחזקאל מחוץ לבניין, חשוף לרוח המקפאה שצלפה בו כבמחטים, ממתין בקוצר רוח לאור ראשון של בוקר, כאשר השחר יעלה ויפציע. עם שחר התאספו שוב כל האסירים מאמש, כדי לקבל סופית מספר רשיון אסיר, ותעודה המעידה על מעמדו של האסיר – תמורתה יכולים היו לקבל מנת לחם ומרק דלוח חלף יום עבודה מפרך. הקצין הבכיר שהופיע בפניהם אמש, הופיע גם היום. נעליו מצוחצחות, מדיו מגוהצים בדייקנות, ועיניו קפדניות עד אימה. שוב נעמדו הכל בשורה רוחבית, כאשר הקצין הכריז את שמותיהם. עם תום הקריאה, חכך בקולו רגע, כמו בורר את מילותיו, ואז בפרץ של הפתעה רבתי אמר לכולם כי הנם משוחררים ויכולים לשוב לביתם.

כשראה את הבעת אי-האמון שעל פני כולם, וכי איש מהם לא זו ממקומו מחשש למלכות, סיפר כי אמש ארע מקרה מיוחד עם אשת הצאר, כאשר נסעה לטיול במרכבה המלכותית סמוך לנהר. לפתע צנפו סוסי המלכות בקול גדול, ומיד החלו להשתולל ולדהור במהירות לעבר מי הניווה. רק בשניה האחרונה הצליח הרכב המלכותי לרסן את הסוסים המשתוללים, כאשר רגליהם הקדמיות כבר נוגעות במי הנהר.

צ'ישל ונמשל

בסופו של דבר יעמדו לו לאדם זכויותיו

בחיייו של כל אדם ואדם יש תקופות שונות, מעלות ומורדות. וכל אימת שפרק זמן קשה בא על אדם, מיד נטפל אליו אותו מנוול היצר הרע, ומנסה להסיר לבו מדרך ה'. מה תתן ומה תוסיף לך שמירת המצוות? כך יאמר לו יצרו הרע והלא רואה אתה שלא הועלת לעצמך בזה הדרך ולא כלום, עני ואביון אתה וחסר כל. אילו לעצתי שמעת ובדרכי הלכת רואה היית עולמך בחיך.

משל למה הדבר דומה: לאחד שפגע ברחוב במכרו הפועל. ראה שפניו עצובות ביותר ושאלו לפרש הדבר. סיפר לו הפועל כי זה כמה וכמה שבועות שהוא בטל ממלאכתו, וכמעט שכלתה הפרוטה מן הכיס. אומר לו מכרו, רצונך ואקבלך לעבודה אצלי ואף אשלם לך שכרך בעין יפה? יפה, משיב לו הפועל, אבל במטותא ממך, אמור לי, כלום העבודה אצלך עבודת קבע היא? לא, עונה הלה, אין זו אלא עבודה לחודשים אחדים בלבד. אם כך הדבר איני יכול לקבל עלי עבודתך, אומר לו הפועל, מוטב לי שאחכה שבועות מספר עד שתתחדש העבודה אצל בעל הבית הקודם שלי ואשוב לעבודתי הקבועה, כי אם אקבל את העבודה אצלך ואחזור אליו רק כעבור חודשים אחדים לכשאסיימנה. ישאלני היכן הייתי כל אותם הימים? ולא ירצה לשוב ולקבלני לעבודתו. נמצא שבגלל עבודת ארעי אפסיד עבודת קבע, הרי שטוב לי להבטל עוד שבועות אחדים ולסבול ובלבד שאשוב אחר כך לעבודתי הקבועה.

הנמשל: גם באדם זה שהוכרנו למעלה, לעתים יקרה שבגלל מעשיו הרעים של אדם מסתיר הקב"ה פניו ממנו, לזמן מה מסתתרים מקורות פרנסתו, בריאותו נפגמת, או צרות אחרות מתרגשות ובאות עליו, מיד נטפל אליו היצר הרע ומסיתו לדבר עבירה. ברם חייב אדם לדעת שאין כל אותם פגעים אלא פגעים חולפים ועוברים, בחינת בטלה זמנית, בסופו של דבר יעמדו לו לאדם זכויותיו ייזכרו מעשיו הטובים ובעל הבית יחזירו לעבודתו הקבועה ויתן לו שכרו משלם.

(בשם הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

עוד שעות ארוכות חלפו עד ששבה רוחה של הצארית. היא ידעה כי חייה ניצלו בנס מופלא, ורק כפסע היה בינה לבין המוות. היו אלו שעות של חסד, כאשר לבה התמלא ברגשות הכרת טובה, ובו במקום החליטה להשיב טובה לאנושות.

היא הוציאה אפוא צו חנינה בהול לכל האסירים שהיו צריכים להיענש באותו יום – אם בעונש מוות, עבודת פרך או גלות. עוד הורה הצו המלכותי לשחרר את כולם לבתיהם באופן מיידי. זו הייתה הסיבה לשחרורם הפתאומי של קבוצת האסירים, שזה אך הגיעה לסיביר – אלא שבטרם שוחררו, נאמר להם כי שחרורם מותנה בכך שעליהם להיפגש עם הצארית באופן אישי, ולספר לה מה היה חטאם, על מה נאסרו ומה עונשם שנגזר עליהם.

כאשר הגיע תורו של ר' יחזקאל לגשת לפני המלכה, שאלה אותו לפשר חטאו. ר' יחזקאל משך בכתפו באי-ידיעה. הוא סיפר לה את כל המאורע עם הפריץ שעלה לגדולה, את סיפור ההלוואה על סכום העתק, ועל כך שהתחמק מלשלם את חובו. הוא הוסיף כי נדמה לו שהפקיד הבכיר חפץ להתפטר ממנו כדי שלא ידרוש ממנו את כספי ההלוואה, וזה כל "חטאו".

סבר של חומרה עלה על פניה של המלכה. "היש לך הוכחה לאמיתות דבריך?" שאלה בתקיפות. ר' יחזקאל שלף את שטר החוב עליו חתם הפריץ, והוסיף פרטים מדויקים היכן ומתי היה מעמד החתימה. כעס רב מילא את לבה של המלכה. בו במקום שלחה לקרוא אחר הפקיד, ובניתיים הורתה לר' יחזקאל לצאת מן החדר, ולהמתין עד שייקרא פנימה. בחיל ובמורא התייצב הפקיד לפני המלכה, ללא שהיות וגיונונים, הראתה לו הצארית את השטר, ושאלה אם הוא מזהה את החתימה. הדם אול מפניו והוא החוויר באחת. רק בניע ראש הצליח לאשר כי אכן זוהי חתימתו. "רמאי ונקלה", סיננה מבין שפתיה בחמת זעם כבושה. בו במקום הורתה לו להביא את כל הכסף, כולל סך הריבית שהתחייב מראש. בלית-ברירה מיהר לביתו בליווי משמר מוזיין של חיילים, ומיד כשהביא את הכסף, הודיעה לו על הדחה ממשרתו בתוספת אות קלון. ר' יחזקאל נקרא להיכנס, ולעיניו הנדהמות של הפקיד הבכיר שלשלה הצארית את סך הכסף העצום לידי, כפי שהגיע לו.

ר' יחזקאל לא נסע לביתו, אלא הקדים ונסע לליאונא. המאורעות הקשים שתקפו אותו לאחרונה – טרדו את מנוחתו כליל, והוא חפץ להשיח את מר לבו לפני הרבי. כשנכנס אל הקודש פנימה, לא יכול היה לפצות את פיו. רק הספיק לומר "למה הגיע לי ככה?" ומיד פרץ בבכי חסר מעצורים שטלטל את כל גופו. נשא אליו הצדיק עיניים רכות ומנחמות ואמר: "כאשר באו אליכם בעלי החוב והזכירו אתכם על דבר החוב, עניתם כי לא ידאגו, ובסוף השנה תשלמו לכולם את כספם. אך שכחת כי ה' הוא מנהיג את העולם, והוא זן ומפרנס לכולם, והיה עליך לומר כי בעזרתו יתברך תחזיר את חובך". "משמים גלגלו את סדר העניינים, כדי שתדע כי אף פעם לא ייתכן שיעשה דבר בלי עזרתו יתברך ויתעלה. ועל כן חובה תמיד לומר 'אם ירצה ה' יתברך, ואזי הוא ישלח את עזרתו וישועתו'".

צ'ין אדם לחברו

זהירותו של החתם סופר הקדוש בכבוד הזולת

מסופר על הגאון רבי ישראל יצחק אהרן לנדסברג זיע"א לימים אב"ד גרויסווארדיין, שכאשר נכנס ללמוד בישיבת הגה"ק ה"חתם סופר" זיע"א, והיות שהיה מחוסר אמצעים, הציע לבחורים כי מוכן הוא לכתוב את כל חידושיו של ה"חתם סופר" מלה במלה, ואפילו לתאר כל תנועה ותנועה שלו, והם הבטיחו לשלם לו על כך.

כשהגיע החת"ס לשיעור, חש באוירה קלילה בעקבות ניסיונו של אותו בחור צעיר לחקות אותו, והוא תבע מאחד התלמידים לספר לו מה זה ועל מה זה? התלמיד נאלץ לספר לו על ההסכם שהיה עם אותו עילוי צעיר, לכתוב את שיעוריו ולמוסרם בפני התלמידים בדיוק באותו אופן שהרב מוסרם. החת"ס הגיב בהקפדה, סגר את הגמרא ועזב את הישיבה.

למחרת היום ציווה החת"ס למסור לכל הבחורים, שעליהם להתייצב לשיעור ללא יוצא מן הכלל, איש בל יעדר, ומי שלא יבוא לא יורשה להיות בישיבה, וגם איציק אהרן אותו נער צעיר חייב להשתתף, ואם יסרב יש להביאו אף נגד רצונו. לא היתה איפא ברירה לאיציק אהרן, וגם הוא בא כשכל גופו רועד כעלה נידף, ונפשו כמעט פורחת ממנו, רוחו הייתה כה שבורה ורצוצה ממה שאירע בשיעור אתמול, שלא היה יכול לבוא ברגליו והבחורים נאלצו להעמיסו על כתפיהם ולהביאו לישיבה, הוא ידע שכלתה אליו

הרעה, והיה בטוח שהרבי יגער בו קשות ויסלקו מהישיבה בבושת פנים.

כאשר כל הבחורים התיישבו במקומותיהם, פתח ה"חתם סופר" הקדוש ואמר: בניי היקרים, אתמול בעת השיעור לא התנהגתי כשורה, במקום לשבח את הבחור איציק אהרן על מידת חביבותו לחידושי התורה של רבו, ולחביבות שלו בכלל, ועל כישירוניתו הנעלים וזיכרונו הנפלא, נכשלתי בעוון של המלבין פני חברו ברבים.

כאן פרץ מרן החת"ס בבכי מר שזעזע את כל הנוכחים, רגעים ארוכים חלפו ובכיו של החתם סופר נשמע בחלל הישיבה, בחזרו על כך שהמלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא, ועל כן אינני רואה עצמי ראוי להמשיך ללמד כאן. אבל ברצוני לפייסו, על כן הנני מבקש מכם חנוני בני חנוני, אנכי מבקש מהקב"ה שימחל לי, וכן ממך יצחק אהרן מבקש אני ממך מחילה, אנא בני, מחל לי, וחזר ושאל האם הינך מוחל?

כמובן שהתלמיד ההמום מחל לרבו בלב שלם, ורק כאשר היה ברור לחת"ס כי אין לו שום קפידא עליו, חידש את שיעורו בישיבה, כל זה עשה ראש הישיבה, רשכבה"ג בפני כל תלמידי הישיבה שמנו אז שלש מאות ותשעים בחורים, כמה מוסר השכל למדים אנו ממעשה נורא זה בזהירות יתירה בכבוד הזולת.

תולדות דצדקיא

שבת קודש כ"ט מנ"א
הרה"ק רבי שמואל סלנט ב"ר צבי הירש (רבה של ירושלים - תרס"ט)
הרה"ק רבי יוסף מאיר ממחננובא ב"ר אברהם יהושע העשיל מסקווירא (תרע"ז)
הרה"ק רבי אברהם דב מראחמיסטריוקא ב"ר מנחם נחום (תש"ה)
הרה"ק רבי אליעזר זוסיא מסקולען ב"ר ישראל אברהם (תשמ"ב)
יום ראשון ל' מנ"א
הרה"ק רבי ישראל מבאיאן-לייפציק ב"ר יצחק (פחד יצחק) (תשי"א)
יום שני א' אלול
הרה"ק רבי חנוך העניך מאלעסק ב"ר שמואל (תרמ"ד)
יום שלישי ב' אלול
הרה"ק רבי אליעזר ("דמשק אליעזר") ב"ר ישראל מוויזניץ (תש"ז)
יום רביעי ג' אלול
הרה"ק ישכר בער מנדבורנא ב"ר יצחק מקאליש (תר"ח)
הרה"ק רבי משולם זושא מוינקוב ב"ר יצחק מאיר (תרכ"ד)
הרה"ק רבי יצחק ישעי' מטשחוב הי"ד ב"ר חיים מצאנא (תש"ב)
יום חמישי ד' אלול
הרה"ק רבי ישעי' מפשעדרורו ב"ר מאיר (תק"צ)
יום שישי ה' אלול
הרה"ק רבי דוד צבי שלמה מלעלוב ב"ר אלעזר מנחם מענדל (תרע"ח)
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

עצונה הלכות

מאת הרה"ג נליאל הבון רבטיבין שליט"א
מח"ס "ג' באי אודר" רמזים יוסף הדר"ם על הפערים.

גלילת התורה (ג')

א) בשני ובחמישי שאומרים יהי רצון אחרי הקריאה בספר תורה, אין צריך להמתין להתחיל באמירת יהי רצון וכו', עד שיגמרו לגלול הספר תורה, [כמו שממתינים בשבת, ולא מתחילים להפטרה, עד שיגמרו לגלול הספר תורה, כדי שלא יהא הגולל טרוד, ויוכל לשמוע ההפטרה], דאינו אלא מנהג. (משנה ברורה סימן קמ"ז, ס"ק כ"ב)
ב) בשעה שעושה גלילה, צריך לזוהר שלא יגע בקלף הספר תורה בידו, ואם צריך למשוך היריעות למעלה או למטה, כדי שיהיו שווים מבחוץ, יעשה כן על ידי טלית וכדומה, שיפסיק בין ידו לקלף. (שו"ע או"ח סימן קמ"ז, סעיף א', ובמשנה ברורה ס"ק ב')

בחסות רשת חנויות

גל פז

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-714471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

מברכים חודש אלול
המולד ביום ראשון בשעה 10:43
לפני הצהרים 10 חלקים
ר"ח ביום ראשון ושני